

mig med dette Spørgsmaal, som optager manges Sind baade her i Rigsdagen og andre Steder.

Den Anskuelse, jeg i Øjeblikket hælder til, er fremkommen paa Basis af den Betænkning, som fremkom i Aaret 1900 fra en Kommission, og som har været omtalt af det ærede Medlem fra Kerteminde (Eduard Larsen). Jeg synes, at den Betænkning er saa vel overvejet, saa vel gennemtænkt og saa vel skreven, og at den vidner om en saa intens Forstaaelse af Forholdene, at den maa virke overbevisende. Hovedmanden for den Del af Betænkningen, som angaar Ringkøbing Fjord er, efter hvad jeg har hørt, daværende Vandbygningsdirektør Otterstrøm, den samme, som har skrevet det Bilag, som det ærede Medlem fra Frederiksberg (Ellinger) nu omtalte. Han karakteriserer her, hvorledes det vil gaa med det, man senere lavede ved Hvide Sande. Jeg vil blot omtale Slutningen af denne Betænkning for dette Spørgsmaals Vedkommende. Den fastslaar, at de Krav, som i Aarenes Løb ere blevne stillede med Hensyn til Afvanding af Ringkøbing Fjord, ere følgende: 1. Ringkøbing Købstad tilstræber at komme i direkte Forbindelse med Havet. 2. Kravet fra Landboerne i Skernaadalen, som ønske Fjordvandet sænket, for at Skernaa kan blive bedre afvandet i regnfulde Somre. 3. Landbruget omkring selve Fjorden og da navnlig paa dennes østlige og sydlige Side ønsker i Højbjergningstiden Sikkerhed mod Oversvømmelse af Engene, hidrørende fra høj Vandstand i Fjorden. Det kræver derfor Fjordens Vandstand sænket i Sommertiden, medens det dog i Efteraaret og Vinteren gerne ser Engene oversvømmede af det frugtbarørende slikholdige Havvand. 4. Fiskerne ønske Afvandingsspørgsmaalet sat i Forbindelse med Anlæg tjenende til at fremme Fiskeriet ved at skaffe Fiskerbaadene en let tilgængelig og sikker Anlægsplads med god Adgang til Afsætning af Fiskeriudbyttet. Der er her kort og præcist fastslaet, hvad det er for forskellige Ønsker, der ere fremkomne fra de Beboere, som ere interesserede i Sagen.

Kommissionen besvarer disse Spørgsmaal paa følgende Maade: For det første udtaler den om Ringkøbing Bys Interesser, at da disse Ønsker fremkom fra først af, vare de fuldstændig rimelige. Besejlingsforholdene for Ringkøbing By havde i ældre Tid været betydelig bedre, end de efterhaanden bleve gennem det oprundede Ny-mindeløb, saa at det var fuldstændigt rimeligt, at de som Følge deraf fremsatte Ønsket

om at faa en Gennemskæring af Holmslands Klit. Men saa føjer Kommissionen til: „Ved Anlægget af den vestjydske Jernbane kom imidlertid Ringkøbing By i en forholdsvis god Forbindelse med Omverdenen, og denne Bys Interesser traadte derfor ogsaa fra dette Tidspunkt tilbage i anden Række ved Behandlingen af Spørgsmaalet om Tilvebringelsen af et nyt Udløb fra Fjorden.“ Det er vist ganske rigtigt. Ringkøbing kom den Gang med Ønsker om at faa Forholdene undersøgt nøje. Vi have gentagne Gange hørt om det bekendte Projekt, som skulde koste 30 Mill. Kr., og vi ere vist alle enige om, at det vil man ikke udføre. Men dette Projekt har stor Betydning i Sagen, fordi det viser, at hvis der virkelig skal gøres noget, som har Betydning i Retning af en Trafik- og Fiskerihavn ved Ringkøbing Fjord, skal man op i Nærheden af dette Beløb. Det er, tror jeg, slaaet fast ved dette meget vel gennemtænkte Projekt.

Jeg vil her i Parentes sige et Par Ord om Havnespørgsmaalet, thi, som jeg sagde i Januar Maaned, har bag hele Sagen Havnespørgsmaalet været det bevægende. Studerer man denne Betænkning, hvis Hovedopgave er Spørgsmaalet om Vestkysthavne eller overhovedet Havne i Jylland for Fiskeri og Trafik, vil man finde, at det Sted, hvor man ikke vil lægge en saadan Havn, er i Nærheden af Ringkøbing, for det første, fordi det langt fra er det billigste Sted, men tværtimod et af de dyreste, for det andet, fordi det væsentligste Fiskeri foregaar ved Horns Rev eller oppe ved Hanstholm, medens Ringkøbing Fjord nok er den fiskefattigste Egn langs Jyllands Vestkyst. Det lægger jeg særlig Vægt paa i denne Forbindelse, jeg skal komme tilbage til det, naar jeg kommer til at omtale Fiskeriets Interesser. Men hvis man overhovedet skal komme til at anlægge en Trafikhavn, synes det mig, at denne Kommissions overordentlig vel gennemtænkte og fornuftige Betragtninger tydelig vise, at Stedet til en saadan aldrig vil blive her. Jeg mener, at denne Kommissionsbetænkning er saa vigtig og saa godt et Arbejde, at den bør og maa være ledende for alle de Betragtninger, der skulle gøres gældende i disse Sager. Jeg tror for øvrigt overhovedet ikke paa, at en større Trafik- eller Fiskerihavn kan anlægges paa Jyllands Vestkyst, fordi de Fordele, der vilde opnaas ved en saadan, ikke vilde svare til de store Udgifter derved. I alt Fald tror jeg, det maa være fastslaet, at paa dette Sted vil den ikke komme til at ligge.

Ved det Spørgsmaal, jeg stillede op